

II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Ιανουαρίου 2009

σχετικά με ενίσχυση υπό μορφή σύστασης ταμείου αντιστάθμισης στο πλαίσιο της οργάνωσης της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας που χορηγεί το Λουξεμβούργο [C 43/02 (πρώην NN 75/01)]

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2009) 230]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2009/476/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα ⁽¹⁾ και έλαβε υπόψη του τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Το Λουξεμβούργο, με επιστολή του, της 2ας Ιουλίου 2001, που πρωτοκολλήθηκε στις 16 Ιουλίου 2001 με αριθ. N 475/01, κοινοποίησε στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, τη σύσταση ταμείου αντιστάθμισης στο πλαίσιο της οργάνωσης της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας. Ωστόσο, το κοινοποιηθέν μέτρο είχε τεθεί ουσιαστικά σε εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 2001. Η Επιτροπή έκρινε ως εκ τούτου ότι το μέτρο δεν μπορούσε να θεωρηθεί σχέδιο ενίσχυσης, κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, και το καταχώρισε στις 30 Ιουλίου 2001 στο μητρώο μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων, με αριθ. NN 75/01.

(2) Μετά από ανταλλαγή επιστολών με τις αρχές του Λουξεμβούργου, η Επιτροπή κοινοποίησε στο Λουξεμβούργο με επιστολή της, της 5ης Ιουνίου 2002, την απόφασή της να κινήσει σε σχέση με το εν λόγω μέτρο τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης. Επίσης κάλεσε το Λουξεμβούργο να υποβάλει τις παρατηρήσεις του και να παράσχει κάθε χρήσιμη πληροφορία για την αξιολόγηση του μέτρου, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία λήψης της επιστολής της.

(3) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽²⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το υπό εξέταση μέτρο.

(4) Το Λουξεμβούργο με επιστολή του της 22ας Ιουλίου 2002, που πρωτοκολλήθηκε στις 26 Ιουλίου 2002, ζήτησε συμπληρωματική προθεσμία για να διαβιβάσει τις παρατηρήσεις του, προθεσμία την οποία η Επιτροπή χορήγησε ορίζοντας τη στις 5 Σεπτεμβρίου 2002, με επιστολή της της 30ής Ιουλίου 2002.

(5) Οι Κάτω Χώρες με φαξ της 4ης Δεκεμβρίου 2002, διαβίβασαν στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το υπό εξέταση μέτρο. Η Επιτροπή με επιστολή της της 18ης Φεβρουαρίου 2003 διαβίβασε την επιστολή των Κάτω Χωρών στο Λουξεμβούργο και το κάλεσε να της διαβιβάσει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας ενός μηνός. Η Επιτροπή αφού απέστειλε επιστολή υπενθύμισης στις 16 Μαΐου 2003, έλαβε από το Λουξεμβούργο με φαξ της 28ης Μαΐου 2003, που πρωτοκολλήθηκε την ίδια ημέρα, αίτηση παράτασης της προθεσμίας για την απάντηση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 255 της 23.10.2002, σ. 15.

⁽²⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

- (6) Το Λουξεμβούργο με επιστολή του, της 4ης Ιουνίου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στις 5 Ιουνίου 2003, διαβίβασε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις του τόσο στην επιστολή της Επιτροπής της 5ης Ιουνίου 2002 όσο και στις παρατηρήσεις των Κάτω Χωρών. Το Λουξεμβούργο διαβίβασε συμπληρωματικά στοιχεία με επιστολή του της 3ης Μαΐου 2004, που πρωτοκολλήθηκε στις 13 Μαΐου 2004.
- (7) Στις 25 Ιανουαρίου 2005, πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση εργασίας μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Επιτροπής.
- (8) Η Επιτροπή με επιστολή της, της 31ης Μαρτίου 2005, απηύθυνε στο Λουξεμβούργο αίτηση πληροφοριών. Η Επιτροπή έλαβε απάντηση του Λουξεμβούργου με επιστολές του της 20ής Απριλίου και 20ής Μαΐου 2005, που πρωτοκολλήθηκαν αντίστοιχα την 27η Απριλίου και την 1η Ιουνίου 2005.
- (9) Η Επιτροπή με επιστολή της, της 22ας Ιουνίου 2005, απηύθυνε στο Λουξεμβούργο αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών. Το Λουξεμβούργο με επιστολή του της 22ας Νοεμβρίου 2005, που πρωτοκολλήθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2005, ζήτησε συμπληρωματική προθεσμία για να κοινοποιήσει την απάντησή του, προθεσμία την οποία η Επιτροπή καθόρισε στις 31 Ιανουαρίου 2006, με επιστολή της της 5ης Δεκεμβρίου 2005. Η Επιτροπή έλαβε απάντηση του Λουξεμβούργου με επιστολές του με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 2006, που πρωτοκολλήθηκαν στις 3 Φεβρουαρίου 2006.
- (10) Η Επιτροπή με επιστολή της, της 27ης Μαρτίου 2006, απηύθυνε αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών στο Λουξεμβούργο. Η Επιτροπή έλαβε απάντηση του Λουξεμβούργου με επιστολή του της 11ης Απριλίου 2006, που πρωτοκολλήθηκε στις 18 Απριλίου 2006.
- (11) Στις 12 Δεκεμβρίου 2006 πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση εργασίας μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Επιτροπής.
- (12) Η Επιτροπή με επιστολή της, της 21ης Νοεμβρίου 2007, απηύθυνε στο Λουξεμβούργο αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών. Το Λουξεμβούργο με επιστολή του της 6ης Δεκεμβρίου 2007, που πρωτοκολλήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2007, ζήτησε συμπληρωματική προθεσμία για να κοινοποιήσει την απάντησή του, την οποία η Επιτροπή χορήγησε καθορίζοντάς τη στις 17 Ιανουαρίου 2008, με επιστολή της της 14ης Δεκεμβρίου 2007. Η Επιτροπή έλαβε απάντηση του Λουξεμβούργου με επιστολή του της 28ης Ιανουαρίου 2008, που πρωτοκολλήθηκε στις 30 Ιανουαρίου 2008.
- (13) Στις 27 Φεβρουαρίου 2008 πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση εργασίας μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Επιτροπής.
- (14) Η Επιτροπή έλαβε τα συμπληρωματικά στοιχεία του Λουξεμβούργου με επιστολή του της 19ης Ιουνίου 2008, που πρωτοκολλήθηκε στις 20 Ιουνίου 2008, και με επιστολή του που πρωτοκολλήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2008.

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

2.1. Η νομική πλαισίωση του αντισταθμιστικού μηχανισμού

2.1.1. Ο κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου (στο εξής «ΚΜΔ») της 30ής Μαΐου 1994 και η διαδικασία ελευθέρωσης της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας

- (15) Ο ΚΜΔ της 30ής Μαΐου 1994 ⁽³⁾ όσον αφορά την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας που βασίζεται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (στο εξής «HE-ΑΠΕ») επέβαλε υποχρέωση αγοράς της εν λόγω HE-ΑΠΕ στην Cegedel, που την εποχή εκείνη ήταν ο μόνος γενικός διανομέας στο ηλεκτρικό δίκτυο του Λουξεμβούργου. Το καθεστώς αφορούσε την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από υδροηλεκτρική, αιολική, φωτοβολταϊκή ενέργεια από βιοαέριο και από βιομάζα, και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή ηλεκτρισμού-θερμότητας.
- (16) Το άρθρο 1 του ΚΜΔ του 1994 προβλέπει ότι «τις διαθέσιμες ποσότητες ηλεκτρικής ενέργειας που προέρχονται από αυτοπαραγωγή η οποία βασίζεται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ή σε συμπαραγωγή, τις αναλαμβάνει, κατόπιν αιτήσεως του αυτοπαραγωγού, το Μεγάλο Δουκάτο για λογαριασμό του δημοσίου δικτύου». Ο ΚΜΔ του 1994 καθορίζει επίσης τις τιμές της ηλεκτρικής αυτής ενέργειας HE-ΑΠΕ σε επίπεδο ανώτερο εκείνου της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται με συμβατικό τρόπο. Οι τιμές αγοράς της HE-ΑΠΕ αναπροσαρμόστηκαν με την πάροδο του χρόνου, ειδικότερα μέσω του ΚΜΔ της 14ης Οκτωβρίου 2005 ⁽⁴⁾. Οι τιμές που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 2008 είχαν καθοριστεί από τον ΚΜΔ της 8ης Φεβρουαρίου 2008 ⁽⁵⁾, σχετικά με την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας που βασίζεται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.
- (17) Το Λουξεμβούργο έκρινε ότι το 2000, η υποχρέωση αγοράς που προέκυπτε από τον ΚΜΔ το 1994 αφορούσε την παραγωγή 112 GWh ⁽⁶⁾, και ότι οι ποσότητες αυτές αγοράζονταν σε μέση τιμή περίπου τρεις φορές ανώτερη από την τιμή που προέκυπτε από τις μακροπρόθεσμες συμβάσεις προμηθειών που είχε συνάψει η Cegedel. Σύμφωνα με τις αρχές του Λουξεμβούργου, το αποτέλεσμα ήταν επιπλέον κόστος 275 εκατ. φράγκων Λουξεμβούργου, ήτοι 6,8 εκατ. ευρώ.
- (18) Μετά το άνοιγμα του τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας στον ανταγωνισμό με τον νόμο της 24ης Ιουλίου 2000 ⁽⁷⁾, η υποχρέωση αγοράς επεκτάθηκε σε όλους τους διανομείς που λειτουργούσαν στο Λουξεμβούργο. Το 2001, οι διανομείς αυτοί ήταν δεκατρείς στον αριθμό, εκ των οποίων ο κυριότερος, η Cegedel και ο δεύτερος η Sotel προμήθευαν τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις σιδήρου και χάλυβα στα νότια της χώρας, και τους τοπικούς διανομείς. Ωστόσο, στην πράξη, μόνο η Cegedel αγόραζε το ουσιαστικό τμήμα της HE-ΑΠΕ που παραγόταν στο Λουξεμβούργο.

⁽³⁾ *Mémorial A* αριθ. 62 της 12.7.1994, σ. 1140.

⁽⁴⁾ ΚΜΔ της 14ης Οκτωβρίου 2005 1. όσον αφορά την προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας που βασίζεται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και 2. για την τροποποίηση του ΚΜΔ της 30ής Μαΐου 1994, όσον αφορά την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας που βασίζεται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ή στη συμπαραγωγή, καθώς και ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001, όσον αφορά τη θέσπιση ταμείου αντιστάθμισης στο πλαίσιο της οργάνωσης της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας (*Mémorial A*, αριθ. 181 της 14.11.2005, σ. 2948).

⁽⁵⁾ *Mémorial A* αριθ. 16 της 12.2.2008, σ. 260.

⁽⁶⁾ Σύμφωνα με το Λουξεμβούργο, η συνολική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα ανήλθε το 2000 σε 5 650 GWh.

⁽⁷⁾ *Mémorial A* αριθ. 79 της 21.8.2000, σ. 1896.

2.1.2. Ο ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001

- (19) Για την ισότιμη κατανομή επιβαρύνσεων που συνδέονταν με την υποχρέωση ανάληψης ΗΕ-ΑΠΕ μεταξύ διανομέων των, το Λουξεμβούργο αποφάσισε να θεσπίσει έναν αντιστάθμιστικό μηχανισμό μέσω του ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001⁽⁸⁾, σχετικά με την ίδρυση ενός ταμείου αντιστάθμισης στο πλαίσιο της οργάνωσης της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας. Ουσιαστικά, το ταμείο αντιστάθμισης άρχισε να λειτουργεί την 1η Ιανουαρίου 2001.
- (20) Σύμφωνα με το άρθρο 21 του ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001, κάθε διανομέας ηλεκτρικής ενέργειας του Λουξεμβούργου δικαιούται να λαμβάνει συνεισφορά από το ταμείο αντιστάθμισης από τους τελικούς του καταναλωτές. Η συνεισφορά είναι ανάλογη με την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας ανά τελικό καταναλωτή. Εξάλλου, ο μηχανισμός του ταμείου αντιστάθμισης παρέχει τη δυνατότητα κατανομής των δαπανών που συνδέονται με την υποχρέωση αγοράς ΗΕ-ΑΠΕ επί του συνόλου των πελατών του διανομέα. Το ποσό των συνεισφορών καθορίζεται κατ' έτος από το κράτος κατά τρόπον ώστε τα έσοδα του ταμείου να μην υπερβαίνουν το επιπλέον κόστος που συνδέεται με την αγορά ΗΕ-ΑΠΕ. Από το άρθρο 13 του ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001 προκύπτει ότι οι μεγάλοι καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας⁽⁹⁾ απαλλάσσονταν από την καταβολή της συνεισφοράς αυτής μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005⁽¹⁰⁾. Σύμφωνα με τις αρχές του Λουξεμβούργου, η εξαίρεση αυτή αφορά περίπου πενήντα μεγάλους καταναλωτές ιδίως της χημικής βιομηχανίας και της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα.
- (21) Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 23 του ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001, η συνεισφορά είχε καθοριστεί για όλους τους μη απαλλασσόμενους πελάτες σε 2,73 ευρώ/MWh για το 2001.

2.1.3. Ο ΚΜΔ της 9ης Δεκεμβρίου 2005

- (22) Μετά από τις διμερείς συζητήσεις που διεξήχθησαν με την Επιτροπή, ο ΚΜΔ της 9ης Δεκεμβρίου 2005⁽¹¹⁾, που άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2006, τροποποιεί τον ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001. Καταργεί ειδικότερα την απαλλαγή από τη συνεισφορά για τους μεγάλους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας και εισάγει στη θέση της τρεις κατηγορίες πελατών, που αντιστοιχούν σε τρία διαφορετικά επίπεδα εισφοράς⁽¹²⁾:

— την κατηγορία Α που περιλαμβάνει τους πελάτες των οποίων οι μονάδες υπολογισμού εμφανίζουν ετήσια κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας κατώτερη ή ίση με 25 MWh. Για το 2007, οι συνεισφορές που έπρεπε να καταβάλουν οι καταναλωτές της κατηγορίας Α είχαν καθοριστεί σε 7,00 ευρώ/MWh,

— την κατηγορία Β που περιλαμβάνει τους πελάτες των οποίων οι μονάδες υπολογισμού εμφανίζουν ετήσια κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας άνω των 25 MWh, με εξαίρεση τις μονάδες υπολογισμού που καταχωρίζονται στην κατηγορία Γ. Για το 2007, οι συνεισφορές που έπρεπε να καταβάλουν οι καταναλωτές της κατηγορίας Β είχαν οριστεί σε 2,70 ευρώ/MWh,

— την κατηγορία Γ που αφορά τους πελάτες που υπάγονται στην κατηγορία Β και οι οποίοι επιπλέον «πρέπει να αναλάβουν δέσμευση για την πραγματοποίηση ουσιαστικής βελτίωσης της συνολικής ενεργειακής τους αποτελεσματικότητας μέσω συμφωνίας που πρέπει να συναφθεί μεταξύ της κυβέρνησης και της σχετικής επιχείρησης [...]». Η προς σύναψη συμφωνία θα περιλαμβάνει ρήτρα κυρώσεων σε περίπτωση μη τήρησης των δεσμεύσεων⁽¹³⁾. Οι συμφωνίες έληξαν στις 31 Ιανουαρίου 2008. Για το 2007, οι συνεισφορές που έπρεπε να καταβάλουν οι καταναλωτές της κατηγορίας Γ είχαν οριστεί σε 0,75 ευρώ/ανά MWh.

2.1.4. Διατάξεις που εφαρμόζονταν την 1η Ιανουαρίου 2009

- (23) Οι αρχές του Λουξεμβούργου ανέλαβαν την υποχρέωση να αντικαταστήσουν τον ΚΜΔ της 9ης Δεκεμβρίου 2005 με έναν νέο ΚΜΔ που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα, η έναρξη ισχύος του οποίου προβλεπόταν για την 1η Ιανουαρίου 2009. Σύμφωνα με τις αρχές του Λουξεμβούργου, ο νέος ΚΜΔ προβλέπει ότι οι διανομείς μπορούν να λάβουν συνεισφορά για τις δαπάνες που δημιουργούνται από ΗΕ-ΑΠΕ από τους τελικούς τους πελάτες. Έτσι το επίπεδο της συνεισφοράς αυτής δεν καθορίζεται πλέον από τη δημόσια αρχή, αλλά επαφίεται στην αξιολόγηση των διανομέων.

2.2. Λειτουργία του αντισταθμιστικού μηχανισμού

- (24) Από πρακτική άποψη, οι ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001 και της 9ης Δεκεμβρίου 2005 προβλέπουν ότι ο κύριος διανομέας στο Λουξεμβούργο, η Cegedel, τα κεφάλαια της οποίας είναι κατά κύριο λόγο ιδιωτικά, θα πρέπει να αγοράζει το σύνολο της ΗΕ-ΑΠΕ που παράγεται στο Λουξεμβούργο σε τιμή που καθορίζει το κράτος. Πραγματοποιεί τις αγορές αυτές εξ ονόματός της ή εξ ονόματος των άλλων διανομέων που έχουν συνάψει συμβάσεις προμηθειών με τους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ. Στη συνέχεια, ο κύριος διανομέας πωλεί ΗΕ-ΑΠΕ στους ανταγωνιστές του σε συνάρτηση με τα αντίστοιχα τμήματα της αγοράς που κατέχουν στην αγορά του Λουξεμβούργου, και σε τιμή πώλησης που καθορίζει το κράτος βάσει των τιμών αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας που είχαν διαπιστωθεί κατά το προηγούμενο έτος. Οι επιπλέον δαπάνες που δημιουργούνται από την ΗΕ-ΑΠΕ αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ της τιμής αγοράς στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ (ειδικής τιμής εισαγωγής στην αγορά) και της τιμής πώλησης στους άλλους διανομείς, που καθορίζεται από το κράτος. Όλοι οι διανομείς αποδίδουν κάθε μήνα λογαριασμό σχετικά με τις αγορές τους ΗΕ-ΑΠΕ στον ρυθμιστή ενέργειας του Λουξεμβούργου, το Ρυθμιστικό Ίδρυμα του Λουξεμβούργου (στο εξής: «ILR»). Στο τέλος του έτους, ο ρυθμιστής πραγματοποιεί την αντιστάθμιση μεταξύ διανομέων: αν το τμήμα ΗΕ-ΑΠΕ που έχει παραχθεί στο Λουξεμβούργο και αγοραστεί από έναν διανομέα είναι ανώτερο από το

⁽⁸⁾ *Mémorial A* αριθ. 70 της 19.6.2001, σ. 1407.

⁽⁹⁾ Μεγάλοι καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας είναι οι επιχειρήσεις που είναι συνδεδεμένες με το δίκτυο παροχής ηλεκτρικής ενέργειας τάσης άνω των 65 kV.

⁽¹⁰⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 14 του ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001, ο αριθμός δικαιούχων απαλλαγής θα μπορούσε ωστόσο να μειωθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2006, εάν η συνεισφορά των πελατών που υπάγονταν στο ταμείο αντιστάθμισης είχε αυξηθεί κατά περισσότερο από 50 %, κατά τα οικονομικά έτη 2002 και 2003.

⁽¹¹⁾ *Mémorial A* αριθ. 203, της 16.12.2005, σ. 3256.

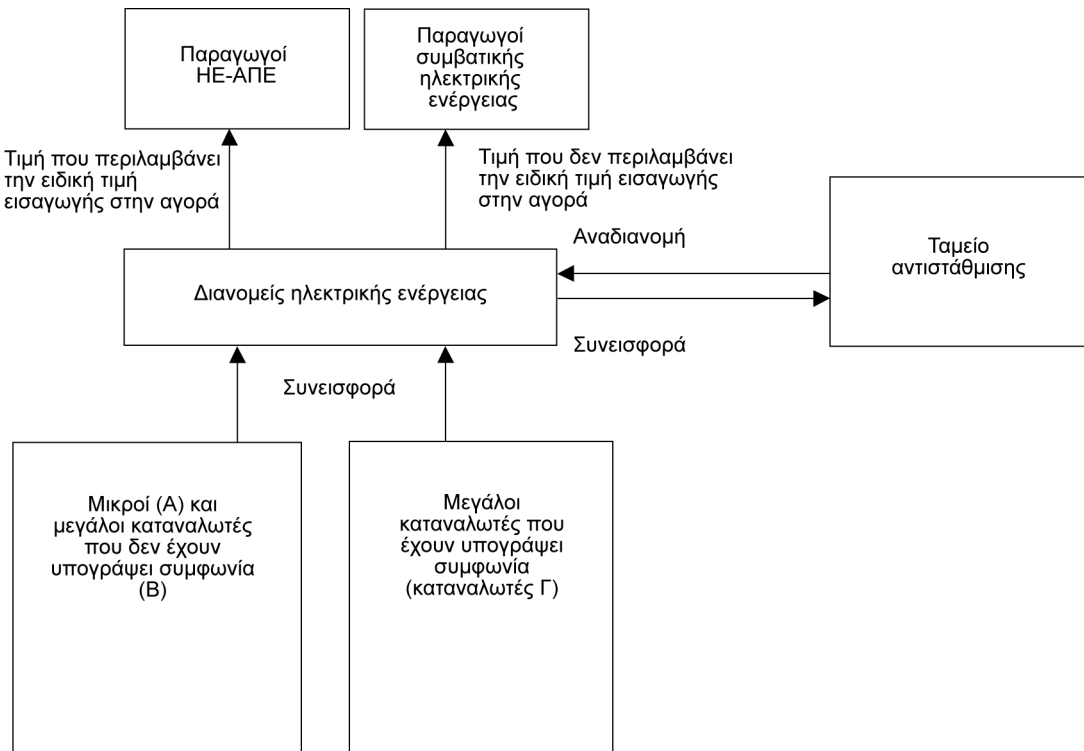
⁽¹²⁾ Άρθρο 1 του ΚΜΔ της 9ης Δεκεμβρίου 2005, για την τροποποίηση του άρθρου 21 του ΚΜΔ της 22ας Μαΐου 2001.

⁽¹³⁾ ΚΜΔ της 9ης Δεκεμβρίου 2005, άρθρο 1.

τμήμα του στην αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας, αυτός λαμβάνει αντιστάθμιση από το ταμείο. Σε αντίθετη περίπτωση, εάν το τμήμα ΗΕ-ΑΠΕ που έχει αγοράσει είναι καλύτερο από το τμήμα του στην αγορά της χώρας, αυτός πρέπει να καταβάλει αντίστοιχη συνεισφορά στο ταμείο. Το ταμείο

αντιστάθμισης έχει ως εκ τούτου στόχο να εξασφαλίσει ότι κάθε διανομέας που λειτουργεί στο Λουξεμβούργο αγοράζει τμήμα ΗΕ-ΑΠΕ που παράγεται στο Λουξεμβούργο ισότιμο με το τμήμα που κατέχει στην αγορά της χώρας.

- (25) Στο ακόλουθο διάγραμμα εμφανίζεται η λειτουργία του ταμείου αντιστάθμισης όπως ίσχυε στις 31 Δεκεμβρίου 2008.



3. ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

- (26) Η Επιτροπή στην απόφασή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης έκρινε ότι ο αντισταθμιστικός μηχανισμός φαινόταν να αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ⁽¹⁴⁾.
- (27) Το μέτρο παρέχει ένα πλεονέκτημα στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ, που επωφελούνται εντέλει από το προϊόν του ταμείου αντιστάθμισης. Εξάλλου, η απαλλαγή από την αντιστάθμιση που είχε εφαρμοστεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005 ευνοεί τις επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας σε σχέση με τις άλλες επιχειρήσεις που πρέπει να συνεισφέρουν στο ταμείο αντιστάθμισης. Αντίθετα, οι διανομείς δεν επωφελούνται από κανένα πλεονέκτημα δεδομένου ότι διαδραματίζουν μόνο ρόλο διαμεσολαβητή στη συγκέντρωση των συνεισφορών των τελικών πελατών και τις οποίες καταβάλλουν τελικά στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ.

- (28) Το εν λόγω πλεονέκτημα παρέχεται μέσω κρατικών πόρων, όχι λόγω της θέσπισης της υποχρέωσης αγοράς ΗΕ-ΑΠΕ αλλά λόγω της σύστασης ταμείου αντιστάθμισης. Ουσιαστικά, το ταμείο αυτό ιδρύθηκε από το κράτος, τροφοδοτείται από ένα σύστημα υποχρεωτικών συνεισφορών, τα δε ποσά που προκαταβάλλονται σ' αυτό ελέγχονται από το κράτος.

- (29) Το μέτρο εφαρμόζεται επιλεκτικά δεδομένου ότι ευνοεί μόνο ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένες δραστηριότητες, ειδικότερα τους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ, έναντι των υπόλοιπων παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας και τις μεγάλες επιχειρήσεις κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας έναντι των υπολοίπων επιχειρήσεων που καταναλώνουν ηλεκτρική ενέργεια.

- (30) Τέλος, η χορήγηση πλεονεκτήματος στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ μπορεί να διαταράξει το ενδοκοινοτικό εμπόριο ηλεκτρικής ενέργειας και να προκαλέσει στρέβλωση του ανταγωνισμού, όπως και το πλεονέκτημα του οποίου απολαμβάνουν οι επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας που λειτουργούν στους διάφορους οικονομικούς τομείς.

⁽¹⁴⁾ Βλέπε σημεία 14 έως 19 της απόφασης κίνησης της επίσημης διαδικασίας εξέτασης (ΕΕ C 255 της 23.10.2002, σ. 15).

(31) Η Επιτροπή εξέτασε κατόπιν το συμβιβασμό του αντισταθμιστικού μηχανισμού με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, σύμφωνα με το κοινοτικό πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος το 2001 (που καλείται στο εξής «πλαίσιο του 2001») ⁽¹⁵⁾, και εξέφρασε τις ακόλουθες αμφιβολίες σχετικά με το θέμα.

(32) Καταρχάς, η Επιτροπή έκρινε ότι οι ενισχύσεις υπέρ των παραγωγών ΗΕ-ΑΠΕ δεν φαίνεται να πληρούν τους όρους των ακόλουθων διατάξεων πλαισίωσης του 2001:

— το σύστημα δεν εξασφαλίζει ότι οι ενισχύσεις θα περιορίζονται στην κάλυψη των επιπλέον δαπανών μεταξύ της τιμής παραγωγής και της τιμής στη συγκεκριμένη αγορά ενέργειας. Δεν περιορίζει τις ενισχύσεις λειτουργίας στη χρονική διάρκεια που απαιτείται για την απόσβεση των εγκαταστάσεων. Δεν λαμβάνονται σε αυτό υπόψη οι ενδεχόμενες ενισχύσεις για επενδύσεις που έχουν λάβει οι παραγωγοί για τις εγκαταστάσεις τους, όπως η οικονομική πριμοδότηση στο Λουξεμβούργο ⁽¹⁶⁾ (σημείο E.3.3.1 του πλαισίου του 2001),

— το σύστημα δεν προβλέπει μηχανισμό αγοράς όπως τα πράσινα πιστοποιητικά (σημείο E.3.3.2 του πλαισίου του 2001),

— οι ενισχύσεις λειτουργίας δεν υπολογίζονται βάσει των εξωτερικών δαπανών που έχουν αποφευχθεί (σημείο E.3.3.3 του πλαισίου του 2001),

— οι ενισχύσεις λειτουργίας δεν περιορίζονται στα 5 έτη, δεν είναι φθίνουσες ή δε έντασή τους δεν περιορίζεται στο 50 % των επιπλέον δαπανών (σημείο E.3.3.4 του πλαισίου του 2001).

(33) Δεύτερον, η Επιτροπή έκρινε ότι η απαλλαγή από τη συνεισφορά που χορηγήθηκε στις επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας δεν φαίνεται να πληροί τους όρους που καθορίζονται στο πλαίσιο του 2001: οι επιχειρήσεις που δικαιούνται απαλλαγής δεν έχουν αναλάβει δέσμευση να επιτύχουν τους στόχους προστασίας του περιβάλλοντος ⁽¹⁷⁾, δεν υποχρεούνται να καταβάλλουν σημαντικό τμήμα του φόρου ⁽¹⁸⁾, και τέλος οι απαλλαγές δεν είναι φθίνουσες κατά την έννοια του πλαισίου του 2001 ή δε έντασή τους δεν περιορίζεται στο 50 % ⁽¹⁹⁾.

(34) Δεύτερον, η Επιτροπή διερωτήθηκε σχετικά με το συμβιβασμό του μέτρου με τα άρθρα 25 και 90 της συνθήκης. Ουσιαστικά, ο μηχανισμός αντιστάθμισης δεν προβλέπει απαλλαγή από τη συνεισφορά για εισαγόμενη ηλεκτρική ενέργεια, ούτε φόρο επί των εξαγωγών. Με το μέτρο αυτό ωστόσο επωφελούνται τελικά μόνο οι εθνικοί παραγωγοί ΗΕ-ΑΠΕ. Η εισαγόμενη ηλεκτρική ενέργεια ως εκ τούτου φορο-

λογείται χωρίς να λαμβάνεται τελικά γι' αυτή η στήριξη η οποία χορηγείται για την ΗΕ-ΑΠΕ που παράγεται στο Λουξεμβούργο.

(35) Ο νέος ΚΜΔ που αναφέρεται στο σημείο 23, και άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2009 τροποποίησε τον αντισταθμιστικό μηχανισμό κατά τρόπον που αυτός να μην εντάσσεται πλέον στο πλαίσιο των λόγων που οδήγησαν στην κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασης. Κατά συνέπεια, στην παρούσα απόφαση εξετάζεται η ύπαρξη κρατικών ενισχύσεων και ενδεχομένως το συμβιβασμό του αντισταθμιστικού μηχανισμού βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2008.

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

4.1. Όσον αφορά την περιγραφή του μέτρου

(36) Καταρχάς, το Λουξεμβούργο επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τον ΚΜΔ της 30ής Μαΐου 1994, μόνο η Cegedel υποχρεούται να αγοράζει ΗΕ-ΑΠΕ που παράγεται στο Λουξεμβούργο. Κατόπιν, λόγω της ελευθέρωσης εμφανίστηκαν άλλοι ανταγωνιστές διανομείς, που τον Ιούνιο 2003 ήταν 13 τον αριθμό. Σε όλους επιβλήθηκε ο όρος να αγοράζουν ΗΕ-ΑΠΕ. Ωστόσο, στην πραγματικότητα, οι επιπλέον δαπάνες βάρυναν πάντα ουσιαστικά έναν μόνο φορέα, τη Cegedel. Το Λουξεμβούργο επισημαίνει ως εκ τούτου ότι το ταμείο αντιστάθμισης ευνοεί ουσιαστικά τον ισότιμο ανταγωνισμό μεταξύ των διανομέων, δεδομένου ότι κατανέμει μεταξύ τους τις επιπλέον δαπάνες που συνδέονται με την υποχρέωση αγοράς ΗΕ-ΑΠΕ.

(37) Δεύτερον, το Λουξεμβούργο επισημαίνει ότι το μέτρο παρουσιάζει σημαντικό πλεονέκτημα για το περιβάλλον και συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων προστασίας του για τους οποίους έχει δεσμευθεί το Λουξεμβούργο σύμφωνα με την κοινοτική πολιτική καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής: στόχος του Λουξεμβούργου είναι να μειώσει κατά 28 % τις εκπομπές CO₂, σε σχέση με το 1990. Οι αρχές του Λουξεμβούργου καλούν ως εκ τούτου την Επιτροπή να αξιολογήσει τις ενδεχόμενες συνέπειες στρέβλωσης του ανταγωνισμού ή προσβολής των ενδοκοινοτικών συναλλαγών σε σχέση με το όφελος του μέτρου από πλευράς περιβάλλοντος.

4.2. Όσον αφορά την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης

(38) Το Λουξεμβούργο θεωρεί ότι η σύσταση ταμείου αντιστάθμισης δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

(39) Καταρχάς, το Λουξεμβούργο ισχυρίζεται ότι το ταμείο δεν συνεπάγεται κρατικούς πόρους σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (που καλείται στο εξής: «Δικαστήριο») της 13ης Μαρτίου 2001, υπόθεση PreussenElektra ⁽²⁰⁾. Ουσιαστικά, πριν από την ίδρυση του ταμείου, οι επιπλέον δαπάνες που συνδέονταν με την υποχρέωση αγοράς ΗΕ-ΑΠΕ βάρυναν μόνο τους τελικούς πελάτες μιας ιδιωτικής επιχείρησης, της Cegedel. Μετά την ίδρυση του ταμείου, οι επιπλέον δαπάνες κατανέμονταν μεταξύ όλων των πελατών όλων των διανομέων που λειτουργούν στο Λουξεμβούργο, αλλά δεν συνεπάγονται επιπλέον κρατικούς πόρους. Το Λουξεμβούργο αναφέρει προς στήριξη της επιχειρηματολογίας του το σημείο 66 της απόφασης PreussenElektra: «Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, η

⁽¹⁵⁾ ΕΕ C 37 της 3.2.2001, σ. 3.

⁽¹⁶⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 17ης Οκτωβρίου 2001, όσον αφορά την υπόθεση N 842/2000 (ΕΕ C 5 της 8.1.2002, σ. 5.)

⁽¹⁷⁾ Βλέπε σημείο 51.1.α).

⁽¹⁸⁾ Βλέπε σημείο 51.1.β) δεύτερη περίπτωση.

⁽¹⁹⁾ Βλέπε σημείο 46.

⁽²⁰⁾ C-379/98, Συλλογή 2001, σ. I-02099.

οποία, αφενός, υποχρεώνει τις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής ηλεκτρικού ρεύματος να αγοράζουν το ηλεκτρικό ρεύμα που παράγεται στη ζώνη εφοδιασμού τους από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σε ελάχιστες τιμές υψηλότερες από την πραγματική οικονομική αξία αυτού του είδους ηλεκτρικού ρεύματος και, αφετέρου, κατανέμει το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την υποχρέωση αυτή μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων παροχής ηλεκτρικού ρεύματος και των ιδιωτικών επιχειρήσεων εκμεταλλεύσεως δικτύων ηλεκτρικού ρεύματος σε προηγούμενο στάδιο της παραγωγής, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 1, της συνθήκης (που κατέστη άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης).

- (40) Δεύτερον, το Λουξεμβούργο παρατηρεί ότι το ταμείο αντιστάθμισης δεν δημιουργεί πλεονέκτημα για τους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ στο μέτρο που δεν υπάρχει καμία συμβατική ή χρηματοδοτική σχέση μεταξύ αυτού και των παραγωγών. Οι παραγωγοί ουσιαστικά αμείβονται άμεσα από τους διανομείς όταν αγοράζουν ΗΕ-ΑΠΕ, σύμφωνα με τις τιμές που είχαν καθοριστεί την εποχή εκείνη από τον ΚΜΓ της 30ής Μαΐου 1994. Το ταμείο αντιστάθμισης από την πλευρά του χορηγεί αντιστάθμισεις μόνο στους διανομείς.
- (41) Το ταμείο αντιστάθμισης δεν δημιουργεί εξάλλου πλεονέκτημα για τις επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας σε σχέση με εκείνες που συνεισφέρουν στο ταμείο. Ουσιαστικά, οι δικαιούχοι απαλλαγής – χημική βιομηχανία και βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα – δεν έχουν ανταγωνιστή στο Λουξεμβούργο που θα έπρεπε να συνεισφέρει στο ταμείο. Εξάλλου, το Λουξεμβούργο θεωρεί ότι οι δικαιούχοι απαλλαγής δεν τυγχάνουν πλεονεκτήματος σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους που βρίσκονται εκτός Λουξεμβούργου.
- (42) Τέλος, το Λουξεμβούργο θεωρεί ότι το αποτέλεσμα στρέβλωσης του ανταγωνισμού και επηρεασμού των ενδοοικονομικών συναλλαγών που συνδέεται με το ταμείο αντιστάθμισης δεν είναι παρά θεωρητικό. Ουσιαστικά, δεν αποδεικνύεται ότι οι απαλλαγές των οποίων τυγχάνει η βαριά βιομηχανία στο Λουξεμβούργο επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

4.3. Όσον αφορά την παραβίαση των άρθρων 25 και 90 της συνθήκης

- (43) Το Λουξεμβούργο θεωρεί ότι ο αντισταθμιστικός μηχανισμός δεν παραβιάζει τα άρθρα 25 και 90 της συνθήκης. Ουσιαστικά, κατά το Λουξεμβούργο, το σύστημα δεν αντιμετωπίζει διαφορετικά την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται στο Λουξεμβούργο από εκείνη που εισάγεται. Εξάλλου, η ΗΕ-ΑΠΕ που παράγεται κατ' εφαρμογήν του ΚΜΔ της 30ής Μαΐου 1994 δεν εξάγεται. Έτσι, ένας παραγωγός που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, αλλά έχει πελάτες στο Λουξεμβούργο αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο με έναν παραγωγό που είναι εγκατεστημένος στο Λουξεμβούργο και

πραγματοποιεί πωλήσεις στην αγορά της χώρας. Το συμπέρασμα είναι το ίδιο αν οι πελάτες των δύο αυτών παραγωγών είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος.

4.4. Σχετικά με το συμβιβασμό της ενδεχόμενης κρατικής ενίσχυσης με τη συνθήκη

- (44) Οι αρχές του Λουξεμβούργου ακόμα και αν δεν συμφωνούν ότι η απαλλαγή από τη συνεισφορά για τις επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας αποτελεί κρατική ενίσχυση επισημαίνουν ότι το μέτρο αυτό θα μπορούσε να κριθεί συμβιβασμό με το πλαίσιο του 2001.
- (45) Καταρχάς, το Λουξεμβούργο παρατηρεί ότι η απαλλαγή χορηγείται ουσιαστικά βάσει οικειοθελούς συμφωνίας που περιλαμβάνει στόχους βελτίωσης της ενεργειακής αποτελεσματικότητας για τις βιομηχανίες που την υπογράφουν. Η οικειοθελής συμφωνία συνήφθη μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Εθνικής Ομοσπονδίας Βιομηχανιών (FEDIL) τον Μάρτιο 1996, και ανανεώθηκε τον Απρίλιο 2001.
- (46) Δεύτερον, το Λουξεμβούργο δέχεται ότι η συμφωνία δεν προβλέπει ωστόσο κυρώσεις σε περίπτωση μη τήρησης των δεσμεύσεων, αλλά υποχρεώνει τη συμπερίληψη ενός τέτοιου μηχανισμού ώστε αυτός να καταστεί σύμφωνος με το σημείο 51 στοιχείο 1α) του πλαισίου του 2001.

5. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

- (47) Μόνο οι Κάτω Χώρες διατύπωσαν παρατηρήσεις μετά την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασης του αντισταθμιστικού μηχανισμού στο Λουξεμβούργο.
- (48) Οι Κάτω Χώρες υπενθυμίζουν ότι η ενίσχυση στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ των κρατών μελών επιτρέπεται υπό τον όρο ότι αυτή δεν υπερβαίνει την επιπλέον μη αποδοτική δαπάνη της παραγωγής της ηλεκτρικής αυτής ενέργειας. Οι ολλανδικές αρχές δηλώνουν ευμενείς στην πλήρη αντιστάθμιση της επιπλέον μη αποδοτικής αυτής δαπάνης ώστε να αναπτυχθεί η παραγωγή ΗΕ-ΑΠΕ. Η στήριξη αυτή είναι ουσιαστικά αναγκαία για να παράσχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επιτύχουν τους περιβαλλοντικούς στόχους για τους οποίους ανέλαβαν δέσμευση κυρώνοντας το πρωτόκολλο του Κιότο ⁽²¹⁾.
- (49) Οι Κάτω Χώρες επισημαίνουν εξάλλου ότι πρέπει να επιτρέπεται σε κάθε κράτος μέλος ένα περιθώριο ελιγμού ώστε αυτό να επιτύχει τους περιβαλλοντικούς στόχους του πρωτοκόλλου του Κιότο. Προτείνουν κατά συνέπεια στην Επιτροπή μια προσέγγιση κατά περίπτωση των μέτρων στήριξης της ΗΕ-ΑΠΕ που λαμβάνει κάθε κράτος μέλος.
- (50) Εν κατακλείδι, οι Κάτω χώρες καλούν την Επιτροπή να εξετάσει θετικά το μέτρο που προβλέπει το Λουξεμβούργο λαμβανομένης υπόψη της υφιστάμενης ανάγκης περαιτέρω ανάπτυξης της ΗΕ-ΑΠΕ.

⁽²¹⁾ Πρωτόκολλο του Κιότο στη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές αλλαγές, που εγκρίθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 1997.

6. ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

- (51) Το Λουξεμβούργο δεν προέβη σε κανένα σχόλιο στις παρατηρήσεις που διατύπωσαν οι Κάτω Χώρες.

7. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

7.1. Ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης

- (52) Η Επιτροπή στην απόφασή της κίνησης της επίσημης διαδικασίας εξέτασης θεώρησε ότι ο μηχανισμός αντιστάθμισης φαίνεται ότι αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ⁽²²⁾. Οι δύο κατηγορίες δικαιούχων της εν λόγω κρατικής ενίσχυσης ήταν οι παραγωγοί ΗΕ-ΑΠΕ, καθώς και οι επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας μέσω της απαλλαγής από τη συνεισφορά του ταμείου αντιστάθμισης.
- (53) Η Επιτροπή στις προηγούμενες αποφάσεις θεώρησε επίσης ότι τα καθεστώτα ειδικών τιμών εισαγωγής στην αγορά που χρηματοδοτούνταν κατ' ανάλογο τρόπο στην προηγούμενη περίπτωση αποτελούν κρατικές ενισχύσεις. Επρόκειτο π.χ. για τις αποφάσεις στις υποθέσεις N 504/00 ⁽²³⁾ (Ηνωμένο Βασίλειο), και συνεκδικασθείσες υποθέσεις N 707/02 και N 708/02 ⁽²⁴⁾, που παρατάθηκαν με το μέτρο N 543/05 ⁽²⁵⁾ κατόπιν με το μέτρο N 478/07 ⁽²⁶⁾ (Κάτω Χώρες), οι υποθέσεις NN 162/03 και N 317/06 ⁽²⁷⁾ (Αυστρία) και στην υπόθεση C 7/05 (Σλοβενία) ⁽²⁸⁾.
- (54) Θα πρέπει να εξεταστεί ακολούθως κατά πόσον ο αντισταθμιστικός μηχανισμός αποτελούσε κρατική ενίσχυση κατά την εξεταζόμενη χρονική περίοδο, δηλαδή μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2008.

7.1.1. Προσδιορισμός της ύπαρξης κρατικών πόρων

- (55) Σύμφωνα με τη νομολογία, για να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση ένα μέτρο πρέπει, καταρχάς, να χορηγείται άμεσα ή έμμεσα από κρατικούς πόρους και δεύτερον να καταλογίζεται στο κράτος ⁽²⁹⁾.
- (56) Όσον αφορά την ύπαρξη κρατικών πόρων, το Δικαστήριο έχει αποδεχθεί ότι οι χρηματοδοτικοί πόροι ενός μέτρου δεν πρέπει κατ' ανάγκη να αποτελούν μόνιμα στοιχεία του ενεργητικού του δημοσίου τομέα για να συνιστούν κρατικούς πόρους. Ουσιαστικά, το γεγονός ότι οι πόροι αυτοί παραμένουν σταθερά υπό τον δημόσιο έλεγχο και ως εκ τούτου στη διάθεση των αρμοδίων εθνικών αρχών αρκεί για να χαρακτηρισθούν κρατικοί πόροι ⁽³⁰⁾. Επιπλέον, σύμ-

φωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου ⁽³¹⁾, δεν υπάρχουν κρατικοί πόροι όταν οι δημόσιες αρχές δεν έχουν λάβει σε καμία στιγμή τον έλεγχο των πόρων με τους οποίους χρηματοδοτείται το εκάστοτε οικονομικό πλεονέκτημα. Θα πρέπει ως εκ τούτου να καθοριστεί κατά πόσον το κράτος ασκεί άμεσα ή έμμεσα έλεγχο επί των συγκεκριμένων πόρων παρά το γεγονός ότι οι πόροι αυτοί δεν προέρχονται άμεσα από τον κρατικό προϋπολογισμό. Στην υπόθεση *PreussenElektra*, οι ειδικές τιμές εισαγωγής στην αγορά χρηματοδοτούνταν άμεσα από τους ιδιωτικούς προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας, οι οποίοι είχαν αγοράσει την ενέργεια αυτή από παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ σε τιμή ανώτερη της τιμής στην αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας. Στην παρούσα περίπτωση, από τον Ιανουάριο 2001 έως τον Δεκέμβριο 2008, το κράτος είχε επιβάλει υποχρεωτικές συνεισφορές στους καταναλωτές, οι οποίες μετακυλιόνταν στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ μέσω των διανομών. Εξάλλου, το αντισταθμιστικό ταμείο που ίδρυσε το Λουξεμβούργο, διαχειρίζεται την αντιστάθμιση μεταξύ των διανομών. Το Δικαστήριο στην απόφασή του *Stardust Marine* ⁽³²⁾, καθόρισε ότι οι πόροι που κάποια στιγμή περιέρχονται στον κρατικό έλεγχο αποτελούν πάντα κρατικούς πόρους. Η Επιτροπή θεωρεί ως εκ τούτου ότι η ενίσχυση έχει χορηγηθεί άμεσα ή έμμεσα με κρατικούς πόρους.

- (57) Όσον αφορά τον καταλογισμό, το ILR υπολογίζει και διανέμει ενισχύσεις σε κάθε δικαιούχο σύμφωνα με μέθοδο που προσδιορίζεται από τον νόμο. Έτσι, το κράτος ασκεί μέσω του νόμου έλεγχο όχι μόνο στα διανεμόμενα ποσά και στους δικαιούχους αλλά και στη χορήγηση της ενίσχυσης. Η Επιτροπή θεωρεί κατά συνέπεια ότι η ενίσχυση καταλογίζεται στο κράτος.

7.1.2. Επιλεκτική χορήγηση

- (58) Ο αντισταθμιστικός μηχανισμός αφορά μόνο ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας δηλαδή τους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ στο Λουξεμβούργο.
- (59) Επίσης, ο μηχανισμός προβλέπει απαλλαγή από τη συνεισφορά και από την 1η Ιανουαρίου 2006, μειωμένη συνεισφορά για μια κατηγορία μόνο καταναλωτών, τους μεγάλους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας ⁽³³⁾.

7.1.3. Ύπαρξη πλεονεκτήματος

- (60) Η υποχρεωτική συνεισφορά που επιβάλλεται με τον αντισταθμιστικό μηχανισμό παρέχει σαφώς πλεονέκτημα στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ, δεδομένου ότι ο ίδιος ο στόχος τους συστήματος είναι να παράσχει τη δυνατότητα στους παραγωγούς αυτούς να πωλήσουν την ηλεκτρική τους ενέργεια σε τιμή ανώτερη από εκείνη της αγοράς.

⁽²²⁾ Βλέπε σημεία 14 έως 19 της απόφασης κίνησης της επίσημης διαδικασίας εξέτασης.

⁽²³⁾ ΕΕ C 30 της 2.2.2002, σ. 15.

⁽²⁴⁾ ΕΕ C 148 της 25.6.2003, σ. 12.

⁽²⁵⁾ ΕΕ C 221 της 14.9.2006, σ. 8.

⁽²⁶⁾ ΕΕ C 39 της 13.2.2008, σ. 3.

⁽²⁷⁾ Οι περιπτώσεις διαχωρίστηκαν σε ένα τμήμα Α (ανανεώσιμες πηγές ενέργειας) και ένα τμήμα Β (συμπαράγωγη) (ΕΕ C 221 της 14.9.2006, σ. 8).

⁽²⁸⁾ ΕΕ L 219 της 24.8.2007, σ. 9.

⁽²⁹⁾ Βλέπε, π.χ., απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2002, Γαλλία/Επιτροπής (C-482/99, Συλλογή 2002, σ. I-4397), σημείο 24.

⁽³⁰⁾ Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2000, Γαλλία/Ladbroke Racing και Επιτροπής, (C-83/98, Συλλογή 2000, σ. I-3271), σημείο 50 της απόφασης του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 1996, Air France/Επιτροπής (T-358/94, Συλλογή 1996 σ. II-2109), σημείο 67.

⁽³¹⁾ Βλέπε συμπεράσματα του Γενικού Εισαγγελέα Jacobs στην υπόθεση C-482/99 Γαλλία/Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-4397, σημεία 38 έως 42 και απόφαση της 13ης Μαΐου 2001, που προαναφέρεται στην υποσημείωση αριθ. 20, σημεία 59 έως 61.

⁽³²⁾ Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2002, Γαλλία/Επιτροπής, (C-482/99, Συλλογή 2002 σ. I-4397), σημείο 37.

⁽³³⁾ Βλέπε σημείο (22).

- (61) Οι επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας απολαύουν σαφώς πλεονεκτήματος από την απαλλαγή –και από την 1η Ιανουαρίου 2006 από τη μείωση– της συνεισφοράς στον αντισταθμιστικό μηχανισμό.

7.1.4. Στρέβλωση του ανταγωνισμού και επηρεασμός του ενδοκοινοτικού εμπορίου

- (62) Το μέτρο επηρεάζει τους επιχειρηματίες που λειτουργούν στους τομείς που είναι ανοικτοί στον ανταγωνισμό, είτε πρόκειται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας είτε για τομείς στους οποίους λειτουργούν επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας (ιδίως χημική βιομηχανία και βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα) και οι οποίες πραγματοποιούν συναλλαγές με τα άλλα κράτη μέλη.
- (63) Κατά συνέπεια, η ενίσχυση μπορεί να δημιουργήσει στρέβλωση του ανταγωνισμού και να επηρεάσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

7.1.5. Συμπέρασμα σχετικά με την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης

- (64) Βάσει των στοιχείων αυτών, η Επιτροπή θεωρεί ότι η μορφή του μηχανισμού αντιστάθμισης που είχε εφαρμοστεί μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2001 και 31ης Δεκεμβρίου 2008 αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

7.2. Εξέταση του συμβιβάσιμου της ενίσχυσης βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης

- (65) Για τους λόγους που εκτίθενται στα σημεία 32, 33 και 34, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης στην παρούσα περίπτωση δεδομένου ότι είχε αμφιβολίες ως προς το συμβιβάσιμο του μέτρου με την κοινή αγορά, πράγμα που συνεπάγεται επίσης το συμβιβάσιμο με τα άρθρα 25 και 90 της συνθήκης.
- (66) Δεδομένου ότι η ενίσχυση που συνιστά ο αντισταθμιστικός μηχανισμός επιδιώκει στόχο προστασίας του περιβάλλοντος, το συμβιβάσιμο πρέπει να αξιολογηθεί σε σχέση με το κοινοτικό πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος. Μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2001 και της 31ης Δεκεμβρίου 2008, εφαρμόστηκαν διαδοχικά δύο πλαίσια δεδομένου ότι το πλαίσιο του 2001 αντικαταστάθηκε από τις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος⁽³⁴⁾ (στο εξής: «πλαίσιο του 2008»). Δεδομένου ότι η συγκεκριμένη ενίσχυση είχε καταχωριστεί ως μη κοινοποιηθείσα, θα πρέπει σύμφωνα με το σημείο 205 του πλαισίου του 2008 να εξεταστεί το κατά πόσον είναι συμβιβάσιμη σε σχέση με τους κανόνες που εφαρμόζονταν τη στιγμή της χορήγησής της.

- (67) Θα πρέπει ως εκ τούτου να εξεταστεί καταρχάς το κατά πόσον το μέτρο είναι συμβιβάσιμο με τα πλαίσια του 2001 και του 2008 και κατόπιν, το κατά πόσον είναι συμβιβάσιμο με τα άρθρα 25 και 90 της συνθήκης.

7.3. Συμβιβάσιμο της ενίσχυσης με τα πλαίσια του 2001 και του 2008

- (68) Η Επιτροπή εξετάζει το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης για δύο είδη δικαιούχων κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου από 1ης Ιανουαρίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2008, αφενός, τους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ που επωφελούνται άμεσα από τη συνεισφορά του ταμείου αντιστάθμισης, και αφετέρου, τις μεγάλες επιχειρήσεις κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, που επωφελούνται από την απαλλαγή και κατόπιν από την 1η Ιανουαρίου 2006, από τη μείωση της συνεισφοράς στο ταμείο αντιστάθμισης.

7.3.1. Συμβιβάσιμο της ενίσχυσης στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ στο Λουξεμβούργο

- (69) Η ενίσχυση που χορηγήθηκε στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ μέσω της υποχρεωτικής συνεισφοράς που περιλαμβάνεται στον αντισταθμιστικό μηχανισμό αφορά ορισμένες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (υδροηλεκτρική ενέργεια, ηλιακή, αιολική, βιομάζας και βιοαέριο) και τη συμπαραγωγή, που καλύπτονται από τα πλαίσια του 2001 και του 2008⁽³⁵⁾.
- (70) Οι αρχές του Λουξεμβούργου υπέβαλαν στην Επιτροπή δύο εκθέσεις που εκπόνησε το Ίδρυμα Ερευνών [...] *⁽³⁶⁾ όπου αναλύονται τα επίπεδα των αντισταθμίσεων που χορηγούνται στους καταναλωτές ΗΕ-ΑΠΕ στο Λουξεμβούργο. Οι εκθέσεις αυτές καλύπτουν τη χρονική περίοδο μέχρι το τέλος 2005⁽³⁸⁾ η πρώτη και από το 2006 έως το 2008 η δεύτερη⁽³⁸⁾.
- (71) Οι υπολογισμοί πραγματοποιούνται για όλες τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας που είναι επιλέξιμες για τον αντισταθμιστικό μηχανισμό⁽³⁹⁾, και αφορούν επίσης και τη συμπαραγωγή. Εκτός από τις ειδικές τιμές εισαγωγής στην αγορά, στους υπολογισμούς αυτούς λαμβάνονται υπόψη άλλα καθεστώτα στήριξης, ενισχύσεις λειτουργίας (ιδίως η οικολογική πριμοδότηση⁽⁴⁰⁾) ή ενισχύσεις για επενδύσεις. Στους υπολογισμούς πραγματοποιείται σύγκριση του κόστους παραγωγής της ΗΕ-ΑΠΕ και της τιμής στην αγορά της ηλεκτρικής αυτής ενέργειας. Οι εκθέσεις καταλήγουν ότι δεν υπάρχει υπεραντιστάθμιση κατά την εν λόγω περίοδο ούτε για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ούτε για τη συμπαραγωγή.
- (72) Βάσει των στοιχείων αυτών, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση περιορίστηκε στη διαφορά μεταξύ του κόστους παραγωγής της ΗΕ-ΑΠΕ και της τιμής στην αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας.

⁽³⁵⁾ Βλέπε σημεία 70(5) και 70(10) του πλαισίου του 2008.

* Επιχειρηματικό απόρρητο

⁽³⁶⁾ [...].

⁽³⁸⁾ [...].

⁽³⁸⁾ [...].

⁽³⁹⁾ Οι σχετικές πηγές ενέργειας είναι η υδροηλεκτρική, η ηλιακή, η αιολική, η βιομάζα και το βιοαέριο.

⁽⁴⁰⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 17ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με την υπόθεση N 842/2000.

⁽³⁴⁾ ΕΕ C 82 της 1.4.2008, σ. 1.

(73) Κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2001 έως 1ης Απριλίου 2008, κατά την οποία εφαρμόζονταν το πλαίσιο του 2001, η Επιτροπή θεωρεί ως εκ τούτου ότι η χορηγηθείσα στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ ενίσχυση είναι σύμφωνη προς το πλαίσιο του 2001, ιδίως προς τα σημεία 58 έως 60 που αφορούν τις ενισχύσεις λειτουργίας, και εκ του γεγονότος αυτού συμβιβάζεται με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

(74) Κατά την περίοδο από Απριλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2008, κατά την οποία εφαρμόζονταν το πλαίσιο του 2008, η Επιτροπή θεωρεί ότι η χορηγηθείσα στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ ενίσχυση είναι σύμφωνη προς το πλαίσιο του 2008, και ιδίως προς τα σημεία 109 και 119, που αφορούν τις ενισχύσεις λειτουργίας⁽⁴¹⁾, και ότι η ενίσχυση αυτή συμβιβάζεται με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

7.3.2. Συμβιβασμοί της ενίσχυσης με τις επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας

(75) Η Επιτροπή στην απόφασή της κίνησης της επίσημης διαδικασίας εξέτασης εξέφρασε αμφιβολίες όσον αφορά το συμβιβασμό της απαλλαγής από τη συνεισφορά της οποίας τύγχαναν οι επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005. Από την 1η Ιανουαρίου 2006, οι επιχειρήσεις αυτές συνεισέφεραν στο ταμείο αντιστάθμισης απολαμβάνοντας ωστόσο μειωμένης τιμής.

(76) Όσον αφορά τον προσδιορισμό των κανόνων που εφαρμόζονται για την αξιολόγηση του συμβιβασμού της ενίσχυσης, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η συνεισφορά για το 2008 είχε υπολογιστεί βάσει των δεδομένων του 2007, και ότι η απόφαση χορήγησης της ενίσχυσης είχε ληφθεί πριν από τις 2 Απριλίου 2008, ημερομηνία εφαρμογής του πλαισίου του 2008. Κατά συνέπεια, για ολόκληρη την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2008, το συμβιβασμό της χορηγηθείσας ενίσχυσης στις επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας θα πρέπει να αξιολογηθεί σε σχέση με το πλαίσιο του 2001.

(77) Οι αρχές του Λουξεμβούργου προσδιόρισαν καταρχάς ότι όλες οι επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας οι οποίες τύγχαναν απαλλαγής είχαν αναλάβει την υποχρέωση να βελτιώσουν την ενεργειακή αποτελεσματικότητά τους μέσω συμφωνιών που είχαν οικειοθελώς συνάψει με το κράτος το 1996, και κατόπιν το 2002, για να καλύψουν τη χρονική περίοδο από 2000 έως 2006. Εξάλλου, το Λουξεμβούργο τροποποίησε τις συμφωνίες αυτές στις 13 Απριλίου 2005, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής.

(78) Οι κύριες τροποποιήσεις, άρχισαν να ισχύουν με τον ΚΜΔ της 9ης Δεκεμβρίου 2005, συμπεριλαμβανομένης και της

εισαγωγής ενός αριθμητικού στόχου βελτίωσης της ενεργειακής αποτελεσματικότητας για τις επιχειρήσεις που είχαν υπογράψει: Η βελτίωση έπρεπε να είναι 15 % το 2005 σε σχέση με την ενεργειακή αποτελεσματικότητα του 1990. Εξάλλου, είχαν εισαχθεί κυρώσεις στη συμφωνία σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων:

— οι επιχειρήσεις που δεν είχαν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους θα έπρεπε να αγοράσουν ορισμένη ποσότητα ΗΕ-ΑΠΕ στην αγορά ή να την παραγάγουν προς ίδια κατανάλωση⁽⁴²⁾,

— οι επιχειρήσεις που δεν είχαν τηρήσει τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την πιστοποίηση της βελτίωσης της ενεργειακής τους αποτελεσματικότητας από ελεγκτές στην έναρξη και τη λήξη της σχετικής χρονικής περιόδου θα έπρεπε να αγοράσουν ή να παραγάγουν αυτές οι ίδιες ποσότητες ΗΕ-ΑΠΕ που θα αντιστοιχούσαν στο 1 % της κατανάλωσής τους.

(79) Εξάλλου, η απαλλαγή από τη συνεισφορά συστάθηκε ταυτόχρονα με την ίδια τη συνεισφορά στο ταμείο αντιστάθμισης, την 1η Ιανουαρίου 2001.

(80) Βάσει των στοιχείων που εκτίθενται στα σημεία 77, 78 και 79, η Επιτροπή κρίνει ότι η απαλλαγή και από την 1η Ιανουαρίου 2006, και κατόπιν η μείωση της συνεισφοράς στο ταμείο αντιστάθμισης για τις επιχειρήσεις μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας σε αντάλλαγμα με τη σύναψη οικειοθελώς συμφωνιών συμβιβάζεται με το σημείο 51.1.α) του πλαισίου του 2001. Κατά συνέπεια το μέτρο είναι συμβιβασμό κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ), από τον Δεκέμβριο 2005.

(81) Για τη χρονική περίοδο από Ιανουάριο 2001 έως Δεκέμβριο 2005, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η απαλλαγή από τη συνεισφορά επίσης επιτυγχάνεται σε αντάλλαγμα δεσμεύσεων με σκοπό τη βελτίωση της ενεργειακής αποτελεσματικότητας των μεγάλων επιχειρήσεων κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας. Οι σχετικές συμφωνίες αυτές, που είχαν συναφθεί αρχικά το 1996, ανανεώθηκαν το 2002 για τη χρονική περίοδο μεταξύ 2000 και 2006. Εξάλλου οι κυρώσεις που εισήχθησαν το 2005 εφαρμόζονταν εάν οι επιχειρήσεις δεν είχαν βελτιώσει το 2005 την ενεργειακή τους αποτελεσματικότητα κατά 15 %, σε σχέση με το 1990. Η Επιτροπή θεωρεί ως εκ τούτου ότι ο αριθμητικός περιβαλλοντικός στόχος και οι κυρώσεις έχουν επιβληθεί στους δικαιούχους απαλλαγής, μεταξύ του 2001 και 2005. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κρίνει ότι η απαλλαγή από τη συνεισφορά για τις μεγάλες επιχειρήσεις κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας μεταξύ Ιανουαρίου 2001 και Δεκεμβρίου 2005 είναι σύμφωνη με το σημείο 51.1.α), του πλαισίου του 2001 και ότι είναι ως εκ τούτου συμβιβασίμη κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ), της συνθήκης.

⁽⁴²⁾ Η ποσότητα αυτή πρέπει να αντικατοπτρίζει την ποικιλία των ΗΕ-ΑΠΕ που στηρίζονται από το ταμείο αντιστάθμισης και θα καθορίζεται βάσει των τριών ακόλουθων παραγόντων, σύμφωνα με τους όρους της τροπολογίας της 13ης Απριλίου 2005: «1. της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας στις επιχειρήσεις κατά τη χρονική περίοδο κατά την οποία αυτή τύγχανε εξαίρεσης, 2. του ποσοστού κάλυψης της εθνικής κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας από παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας που στηρίζεται από το ταμείο αντιστάθμισης 3. του ποσοστού απόκλισης μεταξύ του ποσοστού βελτίωσης της ενεργειακής αποτελεσματικότητας της επιχείρησης και του γενικού ποσοστού [βελτίωσης της ενεργειακής αποτελεσματικότητας]». Το ποσοστό απόκλισης δεν μπορεί να υπερβαίνει το 100 %. Ο στόχος της βελτίωσης της ενεργειακής αποτελεσματικότητας κατά 15 % προσαρμόζεται κατ' αναλογία στην περίπτωση επιχειρήσεων που άρχισαν τις δραστηριότητές τους μετά το 1990.

⁽⁴¹⁾ Οι αρχές του Λουξεμβούργου προσδιόρισαν επίσης ότι τα συστήματα συμπαραγωγής θα πρέπει να πληρούν τα κριτήρια υψηλής αποτελεσματικότητας που προβλέπονται στο σημείο 70(11) του πλαισίου του 2008.

7.4. Συμβιβασμοί της ενίσχυσης με τα άρθρα 25 και 90 της συνθήκης

- (82) Για τη χρονική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2008, οι επιπλέον δαπάνες που συνδέονταν με την υποχρέωση αγοράς ΗΕ-ΑΠΕ τις επωμίζονται τελικά οι καταναλωτές ανάλογα με την κατανάλωσή τους Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου η οποία επιβεβαιώθηκε πρόσφατα με την απόφαση *Essent* ⁽⁴³⁾, μια τέτοια υποχρεωτική συνεισφορά που επιβάλλεται στους τελικούς καταναλωτές αποτελεί έκτακτο φόρο το δε συμβιβασμοί του μηχανισμού χρηματοδότησής του με τη συνθήκη πρέπει να εξεταστεί από την Επιτροπή ⁽⁴⁴⁾. Η Επιτροπή τήρησε αντίστοιχη στάση στις αποφάσεις που αναφέρονται στο σημείο 53.
- (83) Όσον αφορά τον κίνδυνο διάκρισης της εισαγόμενης ΗΕ-ΑΠΕ σε σχέση με την ΗΕ-ΑΠΕ που παράγεται στο Λουξεμβούργο και η οποία μόνο πριμοδοτείται από τα έσοδα των συνεισφορών, οι αρχές του Λουξεμβούργου ανέλαβαν τη δέσμευση, με υπουργική επιστολή, να θεσπίσουν μια διαδικασία επιστροφής των συνεισφορών στο ταμείο για την ΗΕ-ΑΠΕ που είχε εισαχθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2008. Για να τύχουν της επιστροφής αυτής οι καταναλωτές πρέπει να αποδείξουν ότι είχαν αγοράσει εισαγόμενη ΗΕ-ΑΠΕ.
- (84) [...]
- (85) [...] ⁽⁴⁵⁾
- (86) [...]
- (87) Εξάλλου, βάσει των στοιχείων αυτών, το σύστημα που ισχύει στο Λουξεμβούργο φαίνεται να είναι ανάλογο με τις διαδικασίες επιστροφής που έχουν θεσπιστεί στην Αυστρία και τις οποίες η Επιτροπή έχει κηρύξει συμβιβασίμες ⁽⁴⁶⁾.

8. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (88) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το Λουξεμβούργο εφήρμοσε παράνομα το μέτρο σύστασης ταμείου αντιστάθμισης στο πλαίσιο της οργάνωσης αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας, κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.

- (89) Ωστόσο, λαμβανομένων υπόψη όλων των προαναφερθέντων στοιχείων, η Επιτροπή συνάγει ότι για τη χρονική περίοδο από Ιανουάριο 2001 έως Δεκέμβριο 2008, η ενίσχυση που είχε χορηγηθεί στους παραγωγούς ΗΕ-ΑΠΕ στο Λουξεμβούργο, καθώς και η απαλλαγή και κατόπιν από την 1η Ιανουαρίου 2006, η μείωση της συνεισφοράς για τις μεγάλες επιχειρήσεις κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας αποτελούν ενισχύσεις που συμβιβάζονται με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, όπως προσδιορίζεται από τα πλαίσια του 2001 και του 2008,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η σύσταση και η διαχείριση από μέρους του Λουξεμβούργου μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2001 και 31ης Δεκεμβρίου 2008 ταμείου αντιστάθμισης στο πλαίσιο της οργάνωσης της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης αφενός υπέρ των παραγωγών ΗΕ-ΑΠΕ στο Λουξεμβούργο και αφετέρου των μεγάλων επιχειρήσεων κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας.

Η ενίσχυση αυτή συμβιβάζεται με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ), της συνθήκης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση ισχύει με την επιφύλαξη της τροποποίησης του αντισταθμιστικού μηχανισμού, την οποία το Λουξεμβούργο ανέλαβε την υποχρέωση να προβλέψει στη νομοθεσία του.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

Βρυξέλλες, 28 Ιανουαρίου 2009.

Για την Επιτροπή

Neelie KROES

Μέλος της Επιτροπής

⁽⁴³⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2008 *Essent* (C-206/06), δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη συλλογή.

⁽⁴⁴⁾ Βλέπε, π.χ., απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2003, *Βέλγιο/Eugene van Calster, Felix Cleeren και Openbaar Slachthuis NV*, (C-261/01 και C-262/01, Συλλογή 2003, σ. I-12249).

⁽⁴⁵⁾ [...]

⁽⁴⁶⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2006, σχετικά με τις υποθέσεις NN 162/03 και N 317/06, (βλέπε υποσημείωση 27).